

✧ Texty na tento týden – Ezd 7:10.27.28; Neh 2:5.7.8; Da 9:24.25; Da 8:13.14; Ř 8:28–30; Ex 4:10–12

✧ Základní verš

„Požehnán buď Hospodin, Bůh našich otců, že vložil do srdce králi, aby obnovil lesk Hospodinova domu v Jeruzalémě.“ (Ezd 7:27)

Jak Bůh povolává jednotlivce? Dává každému člověku konkrétní úkol? Existují nějaká kritéria, podle kterých je jeden člověk schopnější splnit určité poslání než jiný? Jsou tato kritéria různá z Božího a z lidského pohledu?

Mnozí z nás by pravděpodobně na poslední dvě otázky odpověděli: Ano. Některé lidi si Bůh připravuje – prostřednictvím vzdělávání nebo zkušeností – k provedení konkrétního díla. Jindy si Bůh vybírá lidi pro nějakou službu prostě proto, že jsou ochotní, pokorní a mají kajicné srdce. Ale odpověď na otázku, zda Bůh dává každému člověku konkrétní úkol, nemusí být jednoduchá. Někteří z nás ve svém životě slyšeli jasné volání, jiní ne. Kromě toho, nemusí být vždy jasné, k čemu nás Bůh povolává. V Bibli však nacházíme mnoho příběhů lidí, které si Bůh vybral pro konkrétní úkol.

Je zajímavé, že Ezdráš i Nehemjáš byli povoláni naplnit přesně stanovený úkol – znovu vybudovat to, co leželo v troskách. Taková obnova si však vyžadovala různé přístupy. Oba muži měli vést Izraelce zpět do Jeruzaléma a povzbudit je, aby obnovili chrám a město. Zároveň však měli lidi učit o Bohu a dovést je k odevzdání se Nejvyššímu. Ezdráš a Nehemjáš tedy vedli lidi nejen k obnově chrámu a města, ale i k obnově vztahu s Bohem.

✧ Týden ve zkratce:

- Povolání Ezdráše a Nehemjáše
- Prorocké načasování I: naděje na příchod Mesiáše
- Prorocké načasování II: 70 týdnů a 2 300 večerů a jiter
- Boží vyvolání
- Boží povolání a naše odpovědnost
- Podněty k zamyšlení

NE 13. října – Povolání Ezdráše a Nehemjáše

Ezd 7:10 ČSP „Ezdráš zaměřil své srdce na to, aby zkoumal Hospodinův zákon a plnil jej a aby učil v Izraeli ustanovení a nařízení.“

Neh 2:5.7.8 „⁵Jestliže to král uzná za vhodné a jestliže tvůj služebník došel tvého zalíbení, propust' mě do Judska, kde jsou hroby mých otců, abych město znovu vystavěl.“ ... ⁷Rekl jsem králi: „Jestliže to král uzná za vhodné, nechť jsou mi dány doporučující listy...“ ⁸Král mi je dal, neboť dobrotivá ruka mého Boha byla nade mnou.“

Ezd 7:10 B21 „Ezdráš zasvětil svůj život tomu, aby zkoumal a plnil Hospodinův zákon a aby učil jeho ustanovení a řády v Izraeli.“

PO 14. října – Prorocké načasování I: naděje na příchod Mesiáše

Ezd 7:27.28 „²⁷Požehnán buď Hospodin, Bůh našich otců, že vložil do srdce králi, aby obnovil lesk Hospodinova domu v Jeruzalémě, ²⁸a že mi příznivě naklonil krále a jeho rádce i všechny významné královny velmože. Vzchopil jsem se tedy, protože nade mnou byla ruka Hospodina, mého Boha, a shromáždil jsem představitele Izraele, aby šli se mnou.“

Da 9:24.25 „²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Věz a pochop! Od vyjítí slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby.“

Da 9:26.27 „²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazáný zhlazen a nebude již. Město a svatyni uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i obětí přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohybné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vyhlito rozhodnutí.“

Nu 14:34 „Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, poneseš své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli.“

Ez 4:5.6 „⁵Za léta jejich nepravosti ti ukládám počet dnů, totiž tři sta devadesát dní, v nichž poneseš nepravost izraelského domu. ⁶Až skončí tyto dny, lehneš si podruhé, a to na pravý bok, a poneseš nepravost domu judského po čtyřicet dní; ukládám ti za každý rok jeden den.“

Ez 7:7-26 „⁷S ním se vydali do Jeruzaléma i někteří Izraelci, kněží a levité, zpěváci, vrátní a chrámoví nevolníci v sedmém roce krále Artaxerxa. ⁸Přišel do Jeruzaléma pátého měsíce téhož sedmého roku jeho kralování. ⁹Na první den prvního měsíce byl stanoven nástup cesty z Babelonu a prvního dne pátého měsíce přišel do Jeruzaléma, protože nad ním byla dobrotivá ruka jeho Boha. ¹⁰Ezdráš bádál s upřímným srdcem v Hospodinově zákoně, jednal podle něho a vyučoval v Izraeli nařizením a právům. ¹¹Toto je opis listu, který vydal král Artaxerxés knězi Ezdrášovi, znalci Zákona, znalému znění příkazů Hospodinových a jeho nařízení Izraeli: ¹²„Artaxerxés, král králů knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes: Rozhodnutí. Nuže: ¹³Vydal jsem rozkaz, že každý z izraelského lidu, z jeho kněží a levitů v mém království, kdo touží jít do Jeruzaléma, může jít s tebou, ¹⁴protože jsi vyslán králem a jeho sedmi rádci, abys dohlédl na Judsko a na Jeruzalém podle zákona svého Boha, který máš v ruce. ¹⁵Doneseš tam stříbro a zlato, které král a jeho rádcové dobrovolně obětovali Bohu Izraele, jehož přibýtek je v Jeruzalémě, ¹⁶i všechno stříbro a zlato, které dostaneš po celé babilónské krajině spolu s dobrovolnými obětmi lidu a kněží, kteří je budou dobrovolně obětovat pro dům svého Boha v Jeruzalémě. ¹⁷Za to stříbro svědomitě nakoupíš býky, berany a beránky s příslušnými obětními dary a úlitbami a budeš je obětovat na oltáři v domě vašeho Boha v Jeruzalémě. ¹⁸Se zbytkem stříbra a zlata učíte, co ty a tvoji bratři budete pokládat za dobré, v souladu s vůlí vašeho Boha. ¹⁹Předměty, které ti jsou předány pro službu v domě tvého Boha, odevzdej před Bohem v Jeruzalémě. ²⁰Ostatní své výdaje za potřeby pro dům tvého Boha uhradíš z královské pokladny. ²¹Já, král Artaxerxés, jsem vydal rozkaz pro všechny strážce pokladu v Zaeufrať: Všechno, oč vás požádá kněz Ezdráš, znalec zákona Boha nebes, ať je svědomitě vykonáno, ²²až do jednoho sta talentů stříbra, do sta kórů pšenice, do sta batů vína a sta batů oleje, a soli bez omezení. ²³Všechno, co rozkáže Bůh nebes, ať se přesně vykoná pro dům Boha nebes, aby se nerozlítl na královo království a na jeho syny. ²⁴Buď vám také známo, že žádnému knězi ani levitovi, zpěvákovi, vrátnému, chrámovému nevolníkovi a služebníku Božího domu se nesmějí vyměřit daně, dávky z úrod a jiné poplatky. ²⁵Ty, Ezdráši, podle moudrosti svého Boha, která je ti svěřena, ustanovíš soudce a rozhodčí, kteří budou rozhodovat pře všeho lidu v Zaeufrať, totiž všech, kteří se znají k zákonům tvého Boha. A kdo je neznají, ty budete vyučovat. ²⁶Nad každým, kdo nebude svědomitě zachovávat zákon tvého Boha a zákon královský, bude vyneseno rozsudek smrti nebo vyhnání, peněžité pokuty nebo vězení.“

Da 8:14 „Řekl mi: „Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.““

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o myšlence, že Bůh vás povolává udělat něco, co se vám líbí. Na základě jakých principů se můžete utvrdit, že jednáte v souladu s Boží vůlí, že neděláte jen to, co se vám osobně líbí? Jak si tím můžete být jisti také v ostatních situacích?

2. Přečtěte si Jonášův příběh. Jaká byla jeho reakce na Boží povolání? Co se můžeme naučit z jeho zkušenosti? Jak reagoval na Boží povolání apoštol Pavel? (Sk 9,1–20) Pokuste se najít základní rozdíly mezi postojem Jonáše a Pavla.

Sk 9:1-20 „¹Saul nepřestával vyhrožovat učedníkům Páně a chtěl je vyhladit. Šel proto k veleknězi ²a vyžádal si od něho doporučující listy pro synagogy v Damašku, aby tam mohl vyhledávat muže i ženy, kteří se hlásí k tomu směru, a přivést je v putech do Jeruzaléma. ³Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe. ⁴Padl na zem a uslyšel hlas: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ ⁵Saul řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. ⁶Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.“ ⁷Muži, kteří ho doprovázeli, zůstali stát a nebyli schopni slova; slyšeli sice hlas, ale nespatriřili nikoho. ⁸Saul vstal ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku. ⁹Po tři dny neviděl, nic nejedl a nepil. ¹⁰V Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Toho Pán ve vidění zavola: „Ananiáši!“ On odpověděl: „Zde jsem, Pane.“ ¹¹Pán mu řekl: „Jdi hned do ulice, která se jmenuje Příma, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí ¹²a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl.“ ¹³Ananiáš odpověděl: „Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě. ¹⁴Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vyzývá tvé jméno.“ ¹⁵Pán mu však řekl: „Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským. ¹⁶Ukáži mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno.“ ¹⁷Ananiáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: „Saule, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.“ ¹⁸Tu jako by mu z očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít. ¹⁹Pak přijal pokrm a síla se mu vrátila. S damašskými učedníky zůstal Saul několik dní ²⁰a hned začal v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží.“

3. „Jidášův příběh nám odhaluje smutný konec života, který mohl být oslavou Boha. Kdyby byl Jidáš zemřel před svou poslední cestou do Jeruzaléma, všichni by si mysleli, že byl hoden svého místa mezi dvanácti vyvolenými, a jeho ztrátu by těžce nesli.“ (DA 716; TV 457) Uvažujte o příběhu Jidáše Iškariotského. Byl „povolán“ zradit Ježíše? Pokud by tomu tak bylo, zřejmě by to vůči němu bylo nespravedlivé. Jak můžeme správně pochopit Jidáše a možnosti, které měl, v protikladu k tomu, jak se rozhodl a jak nakonec skončil? Co se z jeho příběhu můžeme naučit o síle svobodné vůle v našem životě?

4. Jak můžete rozpoznat, že vás Bůh povolává uskutečnit nějaký konkrétní úkol? Jak můžete pomoci jiným rozpoznat Boží povolání v jejich životě?

⁹Jestliže však neuvěří ani těmto dvěma znamením a neuposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu a vyleješ ji na suchou zemi. Z vody, kterou nabereš z Nilu, se stane na suché zemi krev.“ ¹⁰Ale Mojžíš Hospodinu namítl: „Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dřívě, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvíš. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.“ ¹¹Hospodin mu však řekl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zdáli ne já, Hospodin? ¹²Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!“ ¹³Ale Mojžíš odmítl: „Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš.“ ¹⁴Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem a řekl: „Což nemáš bratra Árona, toho lévíjce? Znáš ho, ten umí mluvit. Jde ti už naproti a bude se srdečně radovat, až tě uvidí.“ ¹⁵Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit.“ ¹⁶On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem. ¹⁷A tuto hůl vezmi do ruky; budeš jí konat znamení.“ ¹⁸Mojžíš odešel a vrátil se ke svému tchánu Jitrovi. Řekl mu: „Rád bych šel a vrátil se ke svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, a podíval se, zda ještě žijí.“ Jitro Mojžíšovi odpověděl: „Jdi v pokoji.“ ¹⁹Hospodin pak řekl Mojžíšovi ještě v Mídiánu: „Jen se vrať do Egypta, neboť zemřeli všichni, kteří ti ukládali o život.“ ²⁰Mojžíš tedy vzal svou ženu a syny, posadil je na osla a vracel se do egyptské země. A do ruky si vzal Boží hůl. ²¹Hospodin dále Mojžíšovi poručil: „Až se vrátíš do Egypta, hleď, abys před faraónem udělal všechny zázraky, jimiž jsem tě pověřil. Já však zatvrdím jeho srdce a on lid nepropustí.“ ²²Potom faraónovi řekneš: Toto praví Hospodin: „Izrael je můj prvorozený syn.“ ²³Vzkázal jsem ti: Propust' mého syna, aby mi sloužil. Ale ty jsi jej propustit odmítl. Za to zabiji tvého prvorozeného syna.“ ²⁴Když se na cestě chystali nocovat, střetl se s ním Hospodin a chtěl ho usmrtit. ²⁵Tu vzala Sipora kamenný nůž, obřezala předkožku svého syna, dotkla se jeho nohou a řekla: „Jsi můj ženich, je to zpečetěno krví.“ ²⁶A Hospodin ho nechal být. Tehdy se při obřížkách říkalo: „Jsi ženich, je to zpečetěno krví.“ ²⁷Hospodin řekl Áronovi: „Jdi na poušť naproti Mojžíšovi.“ Áron šel, setkal se s ním u Boží hory a políbil ho. ²⁸Mojžíš oznámil Áronovi všechna Hospodinova slova, s nimiž ho poslal, a všechna znamení, kterými ho pověřil. ²⁹Pak šel Mojžíš s Áronem a shromáždili všechny izraelské starší. ³⁰Áron vyřídil všechna slova, která mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a Mojžíš učinil před očima lidu ona znamení. ³¹A lid uvěřil. Když slyšeli, že Hospodin navštívil Izraelce a že pohleděl na jejich ujařmení, padli na kolena a klaněli se.

PÁ 18. října – Podněty k zamyšlení

Přečti Z 58. kapitoly „Po noci přichází ráno“ z knihy Od slávy k úpadku si pozorně přečti část, která popisuje prorockví o sedmdesáti týdnech a jeho dějinně naplnění nadepsané „První příchod“ (PK 697–699; OSU 261–262).

„Doba Kristova příchodu, jeho pomazání Duchem svatým, smrt a kázání evangelia pohanům, to vše bylo přesně předpověděno. Židé jako vyvolený národ měli tato prorockví pochopit a v Ježíšově poslání rozpoznat jejich naplnění. Kristus zdůraznil učedníkům, jak je důležité studovat prorockví. Když hovořil o prorockví Daniela ve vztahu ke své době, řekl: ‚Kdo čteš, rozuměj.‘ (Mt 24,15) Po svém zmrtvýchvstání vysvětloval učedníkům, ‚co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma‘ (L 24,27). Spasitel mluvil prostřednictvím všech proroků. ‚Duch Kristův v nich přítomný ... předem svěřil o utrpeních, jež má Kristus vytrpět, i o veliké slávě, která potom přijde.‘ (1Pt 1,11)“ (DA 234; TV 144)

ÚT 15. října – Prorocké načasování II: 70 týdnů a 2 300 večerů a jiter

Da 8:13.14 „¹³Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: ‚Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?‘“ ¹⁴Řekl mi: ‚Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.‘“

Da 9:24 „²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skončováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a prorockví, k pomazání svatyně svatých.‘“

Da 8 „¹V třetím roce kralování krále Belšasara ukázalo se mně, Danielovi, vidění, po onom, které se mi ukázalo na počátku. ²Viděl jsem ve vidění – byl jsem ve vidění na hradě Šúšanu v élamské krajině – viděl jsem tedy ve vidění, že jsem u řeky Úlaje: ³Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před řekou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední. ⁴Viděl jsem berana trkat směrem k moři, na sever a na jih. Žádné zvíře před ním neobstálo a nikdo nic nevyprostil z jeho moci. Dělal, co se mu líbilo, a vzmohl se. ⁵Pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi, ale země se nedotýkal. Ten kozel měl mezi očima nápadný roh. ⁶Přišel až k dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát nad řekou. Přiběhl k němu silně rozrušen. ⁷Viděl jsem, že dostihl berana, rozličně do něho vrazil a zlomil mu oba rohy a beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho poválil na zem a rozšlapal a nebyl nikdo, kdo by berana vyprostil z jeho moci. ⁸Kozel se velice vzmohl. Když byl na vrcholu moci, zlomil se ten velký roh a místo něho vyrostly čtyři nápadné rohy do čtyř nebeských větrů. ⁹Z jednoho z nich vyrazil jeden maličký roh, který se velmi vznášel na jih a na východ i k nádherné zemi. ¹⁰Vzmohl se tak, že sahal až k nebeskému zástupu, srazil na zem část toho zástupu, totiž hvězd, a rozšlapal je. ¹¹Vypjal se až k veliteli toho zástupu, zrušil každodenní oběť a rozvrátil příbytek jeho svatyně. ¹²Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil. ¹³Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: ‚Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?‘“ ¹⁴Řekl mi: ‚Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.‘“ ¹⁵Když jsem já, Daniel, uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži ¹⁶a uslyšel jsem nad Úlajem lidský hlas, který takto volal: ‚Gabrieli, vysvětli mu to vidění.‘“ ¹⁷Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tváří k zemi. Řekl mi: ‚Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce.‘“ ¹⁸Když se mnou mluvil, ležel jsem v mráкотách tváří na zemi. Dotkl se mě a postavil mě na mé místo. ¹⁹Řekl: ‚Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času. ²⁰Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médští a perští. ²¹Chyplatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král. ²²To, že se roh zlomil a místo něho vyvstaly čtyři, znamená, že vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu. ²³Ke konci jejich kralování, až se naplní míra vzpurných, povstane král nestoudný, který bude rozumět hádankám. ²⁴Bude zdatný svou silou, a nejen svou silou, bude přinášet neobyčejnou zkázu a jeho konání bude provázet zdar. Uvrhne do zkázy zdatné a lid svatých. ²⁵Obezřetně a se zdarem bude jeho ruka lstivě jednat; ve svém srdci se bude vypínat, nerušeně uvrhne do zkázy mnohé. Postaví se proti Veliteli velitelů, avšak bude zlomen bez zásahu ruky. ²⁶Vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověděno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů.‘“ ²⁷Já, Daniel, jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.‘“

Da 9 „¹V prvním roce vlády Darjaveše, syna Achašveróšova, který byl lidského původu a byl králem nad královstvím kaldejským, ²v tom prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, porozuměl z knih počtu roků, o nichž se stalo slovo Hospodinovo proroku Jeremjášovi; vyplní se, že Jeruzalém bude po sedmdesát let v troskách. ³Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, zíněném rouchu a popelu. ⁴Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: ‚Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání! ⁵Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých přikázání a soudů. ⁶A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožím, našim otcům a všemu lidu země. ⁷Na tvé straně, Panovníku, je spravedlnost, na nás je zjevná hanba až do tohoto dne; je na každém judském muži, na obyvatelích Jeruzaléma, na celém Izraeli, na blízkých i dalekých, ve všech zemích, do nichž jsi je rozehnal pro jejich zpronevěru, které se vůči tobě dopustili. ⁸Hospodine, na nás je zjevná hanba, na našich králich, na našich velmožích a na našich otcích, neboť jsme proti tobě zhřešili. ⁹Na Panovníku, našem Bohu, závisí slitování a odpuštění, neboť jsme se bouřili proti němu ¹⁰a neposlouchali jsme Hospodina, našeho Boha, a neřídili se jeho zákony, které nám vydával skrze své služebníky proroky.‘“

